

Eventualitet som den i Sommer, er at arbejde i den størst mulige Grad, og overtage Produktionen i saa stor Udstrækning som muligt.

Den ærede Indenrigsminister er ikke mødt frem her i Tinget eller i det hele taget som Minister mødt frem med noget politisk Program. Det forekommer mig, at i politisk Retning er Indenrigsministerens Stilling uklar. Den højtærede Indenrigsminister har tidligere udtalt — jeg husker ikke ved hvilken Lejlighed, men det staar ganske klart for mig, at han har udtalt det — at han er en bestemt Modstander af Provisorier. Jeg tror, det var den Gang, den ærede Indenrigsminister var Folketingsmand, at han erklærede, at hvis der blev udstedt flere Provisorier, vilde han nedlægge sit Mandat. Ikke desto mindre er den højtærede Minister jo nu indtraadt i Kabinettet Hørring, over for hvilket der jo af dette Tings Flertal føres en Kamp i Anledning af Brisantprovisorier. Det gøres gældende af Flertallet her i denne Sal, at dette Brisantprovisorium er lige saa ondartet og forkasteligt som de tidligere Provisorier. Jeg siger ikke, at det er gjort gældende af den ærede Indenrigsminister, men det er gjort gældende af Flertallet her i Tinget, og netop, naar det sammenholdes med Ministerens tidligere Udtalelse, bliver Ministerens Stilling i politisk Henseende noget uklar, forekommer det mig. Det er ikke en Bebrejdelse, jeg retter mod den ærede Minister. Det kan maaske have sine gode Sider, at have en saadan politisk Stilling, i alt Fald i Øjeblikket og maaske ogsaa under mange andre Forhold. Naar jeg siger, at det ikke er en Bebrejdelse, jeg retter mod den ærede Minister, er det, fordi jeg fuldt ud erkender, at han er kommen med et udmærket fagligt Program, og det forekommer mig, at det faglige Program er det vigtigste. I hans faglige Program synes atter det mig det vigtigste, at han vil søge at reformere og udvide den bestaaende Arbejderlovgivning. Den højtærede Minister udtalte i Mandags, at hans Stilling til den foreliggende Arbejdsstandsning var den, at naar der for Fremtiden forekom Arbejdsstandsninger, gjaldt det om at lægge Skylden over paa den, der iværksatte dem, og det forekommer mig ogsaa at være det rette Synspunkt. Der tales jo vidt og bredt om, hvem der egentlig har Skylden, hvem der egentlig er Aarsagen. Jeg tror, det vil være rigtigt i ethvert Tilfælde at sige, at den Part, der har erklæret Krigen, ogsaa er den, der maa tage Konsekvenserne og

Følgerne deraf. Ved Omtalen heraf kom den højtærede Indenrigsminister ind paa at sige, at en Entreprenør ved Lyngby Bane havde anmodet ham om at maatte anvende udenlandsk Arbejdskraft under Lockouten, men det kunde Ministeren ikke tillade, fordi denne Arbejdsgiver jo var mellem dem, der havde udelukket deres Arbejdere. Samtidig udtalte Ministeren, at dersom det havde været Arbejderne, der havde gjort Strejke, og dersom Indenrigsministeren havde fundet, at Arbejdernes Strejke var uberettiget, vilde han have givet den paagældende Entreprenør Lov til at antage udenlandsk Arbejdskraft. Det vil med andre Ord sige, at Ministeren vil hjælpe Arbejdsgiverne i det Tilfælde, hvor Arbejderne erklære og føre en uberettiget Strejke. Under den store Konflikt har der ikke været ræsonneret saaledes fra Regeringens Side. Der har man ikke hjulpet Arbejderne, man har ikke sagt, at da det er Arbejdsgiverne, der have erklæret Striden, maa man søge at hjælpe Arbejderne. Det har man ikke gjort. Det kan godt være, at det er Indenrigsministerens Mening — det tror jeg for øvrigt — at ville hjælpe Arbejderne i Fremtiden, naar det er mod dem, Krigen erklæres. Og det vil naturligvis kun kunne gøres paa den Maade, at Regeringen forlanger, at dens Arbejder, uanset om der er Lockout, skulle fremmes det mest mulige, og at Arbejdet skal tages fra Arbejdsgivere, som ikke bryde sig om at gøre det færdigt til fastsat Tid, og udføres af andre. Det er selvfølgelig den eneste Maade, Indenrigsministeren kan stille sig paa Arbejdernes Side paa. Jeg synes, det maa være Konsekvensen — og naar man vil være upartisk, maa det ogsaa være rigtigt — at sige, at hjælper man Arbejdsgiverne ud af deres Knibe, naar det er Arbejdernes Skyld, at der forekommer en Konflikt, maa man ogsaa ville hjælpe Arbejderne, naar de ere den uskyldige Part. Statsstyrelsen maa altid være interesseret i, at det Arbejde, som den har for, bliver fremmet saa meget som muligt og bliver færdigt til rette Tid. Under den Synsvinkel synes jeg, den maa se enhver Arbejdsstandsning. Jeg vil gentage, at det er ingenlunde en Bebrejdelse, jeg retter mod den ærede Indenrigsminister, idet Ministeren jo slet ikke har kunnet indvirke under Lockoutens Forløb. At Indenrigsministeren vil stille sig velvillig over for Arbejdernes Krav, synes jeg, man havde et Bevis for forleden Dag, da et Medlem udtalte, at han kunde ønske, der maatte blive optaget en Bevilling til